

המיות בכלם. מה זה פמו כלם?
בנוגד כלם.

ובל איבר ואיבר שבחיות בנוגד
שבעה תהומות, ובנוגד שבעה
היכלות, ובנוגד מן הארץ לרקיע,
וכנוגד מركיע לרקיע, והשעור של
כלם ורומים עשרים וחמשה אלף
חלקים משעورو של הקדוש ברוך
הוא, פמו שבארנו.

וזעוד רקיע אחד למעלה מן קני
המיות, שבתווב (יחזקאל א) ורמות
על ראשיה רקיע. מלמטה
במה מרבות, בימין ובשמאל.
פתחת להם שרוויים כל דגון חיים
ושיטים, מתחננים בארכע בזונות,
ירדים בדרגותיהם, וכל
הפרובות נקראות בשמות.
פתחת אלה הולכים ושתים אוטם
קטנים, דרגות על דרגות, שבתווב
(תהלים כד) זה החיים גדור ורחב ידים
שם רמש ואין מספר חיות קטנות
עם גזרות. והרי בארנו הדברים.
מצד שמאלה הפתוחון ממשלה
הצד الآخر, ואחוונים מאותם
שלמעלה, וירדו להשר מכם
החזק קדוש, פמו שבארנו
מרובבת פרעה וחילו וגוו. ימינך
ה' נזרך בכתם. אמר רב שמעון,
בשבעה שהפרק מאיר והאלית
ועומדת במקומה, מתעbara
בצדה, ונכסת למאדים היכלות
של המלך. האדם שמשתדל
בחוץ הלילה בתורה, בשבעה
שמתעורר רום צפון (תשותה
האלית) וכואבת האילת להתעורר
בעוולם, בא עמה לעמוד לפני
המלך, בשבעה שמאייר הבקר (אוותו
אדם מתפלל הפלתו וליחוד השם הקדוש בראוי)

מושכים עליו חוט של חסד.

מסתכל בركיע, שורה עליו אור

לאתערא בעלמא, אני עמה לך יימא קדם

מלך, בשעתה דנHIR צפרא (ס"א והאקה דאליה) ובאיית אילטא
רוחא צפון, (ס"א והאקה דאליה) ובאיית אילטא
מסתכל ברכיע, שריא עלייה נהיר דסכלתנו דדיישא, ומתחער

בכליה. גדרפייהו, בכליה. וצואריהו, בכליה.
ראשי המיות, בכליה. מיי בכליה. פקללי
כליה.

ובל שיפא ושיפא דבחיות, לך כל שבעה
תהומות, ולכל שבעה היכליין ולכל
מארעא לרקיע. ולכל מركיע לרקיע
ושיעורא דכליה ורומחון עשרין ו חמשה
אלפין חולקין, משיעורא דקודשא בריך הוא,
כמה אוקימנא.

זעוד רקיע חד לעילא, מן קרני המיות,
דכתיב, (יחזקאל א) ורמות על ראשיה
רקיע. מלרע כמה רתיכין, בימינה ושמאל.
מחחות ימा שראן כליה נוני ימא, ושטאן,
אתכני בזיוון ארבע, נחטין
בדרגייהו, וכליה רתיכין אקרון בשמהן.
מחחות אלין, אולין ושתאין איןון זעירין,
דרגין על דרגין, דכתיב, (תהלים קד) זה החיים גדור
ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות
עם גזרות. וזה אוקימנא ملي.

מסטר שמאלא תפאה, קוימיטה סטרא
אחרא ואחדין מאונן דלעילא,
ונחתו לאברה מהילא מקיפה קדיישא. כמה
דאוקימנא, מרובת פרעה וחילו וגוו. (שמות ט"ו)
ימינך יי נזרך בכת. אמר רב שמעון,
בשבעה דצפרא נהיר, ואילטא קיימא
בקיימה, את עברת בסטרא, ועאלת במאתן
היכליין דמלפא. בר נש דאשטל (ד"ג נ"ז ע"א)
בפלגות ליליא באורייתא, בשעתה דאתער
רוחא צפון, (ס"א והאקה דאליה) ובאיית אילטא
מסתכל בעלמא, אני עמה לך יימא קדם

משcin עלייה מוד חוטא דחסד.

מסתכל ברכיע, שריא עלייה נהיר דסכלתנו דדיישא, ומתחער